

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e260364/facsimile.pdf> (tilgået 08. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

119de offentlige Møde.

(Det 123de Møde i den fjerde Række.)

Aftennemøde.

Frekvarer den 1ste Marts.

(Den eneblige Behandling af Grundlovsforfat. § 40.)

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæs.

Efter Dagsordenen gik man over til den forfattede eneblige Behandling af Grundlovsforfat, og navnlig til den forfattede Behandling af Udvalgets § 40.

Finansministeren: Ministeriet tror, at det var med meget god Grund, at den tredje Ordre i det sidste Møde besluttede Forsamlingens fjerdede Dagsorden om de 2 Forslag, der ere tilkomne under Nr. 16 og 17. Ministeriet kan navnlig ikke andet end sige dem af en meget betydelig Natur. Naar man undersøger det, hvorpaa de egentlig gaae ud, saa vilde de findes i en væsentlig Grad at berøre den Løsligelseskommission, som Forsamlingen med en overordentlig Majoritet for kort Tid siden bestemte sig for. En ganske anden Ting er det, naar man har indbragt sig til at foreslå, at det til Finanslovsforfatningen indføres de to Forslag, som Ministeriet foreslår, thi det angaaer en enkelt Sag, som, blandt den ved enhver Tilbageførelse, dog ikke let kan blive gjort til Gjenstand for Partispørgsmaal, det man dog her antager, at den vil være den eneste i den Række af Forslag, som vil blive behandlet, og som vil have den største Betydning for den offentlige Sag. Ministeriet kan derfor ikke andet end sige, at det er meget vigtigt, at man ikke glemmer at tage Hensyn til den offentlige Sag, og navnlig til den offentlige Sag, som Ministeriet foreslår, og som vil have den største Betydning for den offentlige Sag. Ministeriet kan derfor ikke andet end sige, at det er meget vigtigt, at man ikke glemmer at tage Hensyn til den offentlige Sag, og navnlig til den offentlige Sag, som Ministeriet foreslår, og som vil have den største Betydning for den offentlige Sag.

Skade neutralisere det vedtagne Løsligelsesforfat og gjøre det til et Forsat. Og hvilket Løsligelsesforfat bliver det da? Ingenlunde et Forsat, som Forsamlingen ellers vilde have stemt for, hvis den ikke nu havde erklæret sig for et Løsligelsesforfat, men Forslaget berod vil blive at lægge Røsten i Højstingets Gunst, netop paa den Raade, som tidligere Komiteens 1ste Minutforfatning gik ud paa, nemlig at Rigsdagen skulde bestaae af et Kammer, udgaaet i sin Helhed umiddelbart af Højstet ved direkte Valg. Ved det Eksempel, jeg har anført, tror jeg tilstrækkeligt at have godgjort, at det vil kunne lægge Højstinget uden fordeles Værdighed at sætte sin Vilde igjennem, ligesaafuldt som om Højstinget var det eneste Thing, som at det vil ubeskrædet længere Tid, som Folge af at Sagen skal behandles to eller tre Gange; men under en saadan Omstændighed, saa vil den medføre det attraaede Resultat. Det er under Sagens Behandling i sidste Møde blevet anført, at det maatte præsumeres at være noget i og for sig Uværdigt og Uværdigt, hvad det ene Thing saaledes havde bestemt sig for ved Uværdigheden at sætte igjennem; men jeg tror, at dette ingenlunde kan antages. Jeg tror, at det vil være meget nærmere at antage, at hvad der virkelig er værdigt og værdigt i Lovens Række vilde vilde mange Underrettede i begge Thing, og at det derfor vilde vilde Underrettede paa den Raade, som Forslagene tilføjede, hvilket, navnlig af det sidste Thing, vil kunne blive misbragt nu og da til at sætte værdige Elementer igjennem. Jeg har derfor anført det for min Del, paa Ministeriets Vegne meget at foreslåe Forsamlingen at gaae ind paa noget af disse to Amendement.

Dauid: Offent den høiherrede Finansminister med sin megen Bekymring har frembragt Forsamlingen at gaae ind paa de foreliggende Forslag, der i det væsentlige gaae ud paa det Samme, anfører jeg det for mindre nødvendigt at gjøre opmærksom paa beret Højstinget, thi den høiherrede Finansminister har meget rigtig vist, at man ved at antage dem vilde neutralisere Løsligelsesforfatningen. Jeg har derfor indbragt mig til mig saa Bemærkning.

Naar det af den ene af Forslagsstillerne er anført, at man ved den foreslåede Beslutning vilde spaae, hvad der efter hans Formening vilde være noget Beslutning, en Garant for, at den Uoverensstemmelse, som kunde finde Sted imellem Thingene, ikke længe kunde forhale en Lov Tilblivelse, saa tror jeg at burde gjøre opmærksom paa, at det under Tingens løbende ved mindre kommer an paa, at en Lov snart kommer til Stede, end at Lovens, som kommer til Stede, er god, spaaer til alle Højstingets Beslutninger og er et Udtryk af den virkelig, fornuftige Samfundssind. Jeg vil indbringe, at der kan gøres Tilfælde i Højstinget, hvor det fremfor Alt kommer an paa, at en Lov bliver til, og at det Argument, som saa ofte er gjort gjældende under disse Forhandlinger, at Grundlovens Bibringelse er en uoprettelig Nødvendighed, virkelig har sin Betydning; men det man dog i alt indbringer, at saadanne Tilfælde bør til de ganske overordentlige, og at det med Hensyn til Kongeriget i Almindelighed overordentlig langfredt kan anføres for det vigtigste, at en Lov bliver givet, men det end, at Lovens bliver saa fulkommen som mulig, og saa meget som muligt svarende til Statens Lære. Men derfor er det ogsaa nødvendigt, at forsaavidt forskjellige Medlemmer derom finde Sted paa Statsrådets forskjellige Godepunkter, disse da med samme Ophidselighed kunne gjøre sig gjældende og indbringe Tid til at udløse sig.

Den anden af de tredje Forslagsstillere har til Støtte for sit Forslag paaberaabt sig en Theori om Kongemagten som den egentlige Medbestaaende i Staten. Jeg vil rigtig tilføje, at jeg ikke har været saa heldig at forstaa denne Theori, og at jeg man oppetie, indtil hans Foredrag ligesom trost for mig i Rigsdagsstunden, for selv at have nogen bestemt Formening, om Stofet derfor ligger hos mig eller i den fremtidslige Theori. Men forsaavidt han har villet antrede, at Kronens Medbestaaende ikke vilde komme til Ophidselighed, naar og saa ofte Uoverensstemmelsen mellem Thingene skulde forekomme sig, og saa ofte Uoverensstemmelsen mellem Thingene skulde forekomme sig, og saa ofte Uoverensstemmelsen mellem Thingene skulde forekomme sig, og saa ofte Uoverensstemmelsen mellem Thingene skulde forekomme sig.